

26 Ден мразовит, вървящ към края свой

Изразително $\text{♩} = 58-66$

1. Ден мразовит, вървящ към края свой,
 2. Самотен до прозорещастия
 3. На Запад, там да лежеш от светата
 4. Със труд превърнаха те пустота

природата приканва към кой
 във размишъл дълбока, втиснана.
 прокудени светити в самата
 вцфтяща, плодородна долина,

и прогълзават сенки на нощта
 Като сияйна трепкаща звезда
 във труд създаваха безчет
 издигнаха красиви градове

завеси черни, минала тъга.
 вмензатрептява спомен за дома.
 сред мирни долини във Дезарет.
 и оцветиха храмовена вред.

В'мра - ка бле - дне - е пад - на - ли - я сняг
 Пи - таш ли, где ли бро - дя с'ми - съл - та
 Не се бо - я - ха те от ве - тро - ве,
 Слад - ка ре - ли - ги - я със чи - сто - та

ка - то по - кров на ти - ха - та зе - мя,
 сце - ни щаст - ли - ви да въз - ста - но - вя,
 ни от ви - со - ки сне - жни вър - хо - ве,
 вси - чки при - кан - ва, но - си све - тли - на.

на ми - лост - та гри - жо - вна - та ръ - ка
 да съ - жи - ва със тях на - деж - да - та.
 сим - вол на Бо - жи - я - та сво - бо - да,
 Кой ще о - пи - ше та - зи кра - со - да -

ся - каш по - сип - ва про - шка над све - та.
 О, на - ри - су - вай та - зи кра - со - та.
 за - кри - ля - щи зе - ле - ни - те по - ля.
 там е до - мът ми, мо - я - та зе - мя!

Текст: Орсьн Ф. Уитни, 1855–1931 г.
 Музика: Едуард П. Кимбъл, 1882–1937 г.

Исаия 51:3
 Исаия 2:2–3